

je vpila, da je bilo grozno slišati, nič drugače kakor neumna živina. In kmalo bi bilo prišlo do pretepa med fanti. Prisiljeni so bili naši fantje jim pokazati pot proti Cirkovcam, nato so vendar odnesli „čukerci“ celo kožo. Drugokrat naj se vedelo le mirno in tih občasno vas, in naj pustijo naše fante v miru, drugače bi se jim drugokrat slabo obnesla „čukarja“. To naj si zapomnijo smrkavi „čukerci“ tam doli pri Št. Lovrencu na dravskem polju! Politične pope pa, ki neumno mladino v to „čukarjo“ silijo in v zabavljanje ter razgrajanje hujskajo, itak ni sram...

Svaritelj.

Fram (Fraukeim). Res skrajni čas je, da ojstro nastopimo proti našemu političnemu župniku Muršecu. Ta naš nadpoglavar, general „čukarje“ in par zarjavelih „devic“ presega res vse meje. Mi bi se s tem našim župnikom ne pečali, kar tudi neradi storimo, ker si želimo mirno živeti, ali vse kakor naj izve svet o tem našem političnem rogoviležu, kateri bi rad vse Nemce in „Štajercijance“ kar kosmate pohrustal. Kar uganja ta duhovnik, je res škandal. Nam se le čudno vidi, kako da upa stopiti pred najsvetejšega! Ali bi ne bilo boljše, da bi jo popihal za kaplanom Berkom onkraj velike luže? Ta duhovnik, kateremu je politika glavna stvar, je celo pozabil, da se ne sme uporabiti prižnico v politične skoke, iz katere vabi mladino v druge sosedne fare, da si ogledajo „čukovsko“ oslarijo, in domu greda napadajo mirne napredne gostilničarje s kamenji. Ta „čukarja“ je privedla našega popa Muršeca celo do tega, da ga je cerkvena oblast pred se poklicala. Dragi bralci „Štajercu“! Slišali smo v „Štajercu“, kako se je obnašala ta „čukovska“ banda pod poveljem župnika Muršeca na dan 18. avgusta. Ko so se vračali iz Slivnice domu, je nekaj smrkolinov metalo kamenje v napredno gostilno, in to zato, ker nosi gostilna nemški napis. Pri tej gostilni je bil takrat kod gost. g. Kores, kovaški mojster iz Frama. Tega moža je doleča nesreča, da mu je ta druhal vrgla dva kamna v hrbet, to pa brez da bi mož kaj storil ali raket. G. Kores se je pisemo pritožil na milostljivega knezoškofa, nakar se je poklicalo Muršeca k škofu na odgovor. Prav gotovo je, da mu niso milost, knez in škof kaj dobrega povedali, ker je še taisti dan v svoji sveti jezi obiskal g. Koreza, češ naj piše škofu popravek, da vse to ni res, ter ponudil 10 vin. Seveda g. Kores se ni dal splašiti; in zakaj bi naj pisal popravek, saj je škofu resnico poročal. Mi sestojem našemu župniku, naj bi šel kam na Srbsko ali Rusko in tam bi naj uganjal svoje neumne „čukarje“, ali pri nas si tega ne pustim dopasti, saj nismo kje v Sibiriji. Res, nesrečni smo mi framski farani, to kar si naš politikouč župnik dovoli, bi si niti turški sultani ne upal storiti. Ljubi „Štajercu“ tudi Tebe se

pri vsaki priložnosti usmili naš župnik Muršec, ter po tebi kakor po tvojih naročnikih udriha. Letošnjega leta, ko se je oddalo spovedne liste, bojotiral je nekega ubogega delavca, češ noben gospodar mu ne sme dati strehe, ker ima iz pekla naročen list. In kaj Vam je storil ta ubogi delavec, Vas vprašamo? Povemo Vam pa za danes: nehajte politikovanje in hujskanje proti „Štajercu“, ker to Vam ne bo koristilo; in če se na glavo postavite, „Štajerca“ ne bodete spravili iz sveta. Za danes stoji pika.

Nesrečni farani.

Dramlje-Vojnik. (Brezmejno in brezkončno „tajenje“ Ogrizeka, župnika v Dramljah.) To človeče se ne sramuje, vse svoje izmišljotine in obrekovanja, ki jih je čez učitelja A. v farovško kroniko v Črešnici načerčkal, v vseh klerikalnih časnikih najstrastnejše venomer naprej vtajevati, česar bi se k večemu od najtrdrovratnejšega tata tuje časti pričakovati zamoglo. Obtožitelj A. je pri obravnavi g. sodnika v pričo Ogrizeka vendar petkrat vprašal, zakaj ni navedenih štirih prič pozval, ki bi bile vse izpovedale; a on je djal: da bi te izpovedbe nič ne pomagale, prvič ker je razjaljenje večidel „zastarel“, in drugič, ker se kronika ne predloži, kar je glavna stvar; in to je tudi res. S kako surovostjo in predrnostjo si potem Ogrizek podstopi vse vtajiti in venomer trditi: da A. nima nobenih prič imenovati ter da ničče kronike bral in ničče v nji kaj ne vede itd. To je prehudobna, preostudna in prenesramna laž, koje je le najzagrizenejši sovražnik vseake resnice in pravice zmožen! Po Črešnicah pa se kronika naprej bere in se bo celo bodočnost brala, kakor že rečeno. Ogrizek kot duhovnik brez vseake vesti, zdaj se lahko na to „vpira“ in zanaša, ter se po farizejsko celo „nedolžnega svetnika“ dela, ker dobro vede, da ga škofijstvo s tem podpira, da kronika skriva, ter jo iz rok ne pusti, in drugič ker tudi sodnije razlagajo, da je razjaljivo pisano „zastarel“, četudi se branje v bodoče nadaljuje! Ogrizek bi moral sedaj lepo molčati in mirovati, pobožno moliti, pa ne farizejski, ter Boga srčno zahvaliti itd., ker se mu je zbog „zamude in pomoči iz Maribora“ posrečilo, zasluzeni sramoti in kazni lepo pete odnesti! — Hoče li Ogrizek tudi proti shranjenimi akti med vsem drugim enako vtažiti, da je na Dunaj direktvno na ministerstvo za bič (!) v šolo prosil (!!) ter od učitelja resno podpisa zahteval, a ker mu ta s tem ni ustregel in ga ni vbgopal, mu je Ogrizek že takrat prvokrat zabit, da ga bo iz Črešnic ter ob službo spravil, kar je pozneje tudi storil! ? Pa knezoškofijstvo (ordinariat) je dne 29. avgusta od A. v vseh Ogrizekovih neumnostih natankot obveščeno, če hoče pravično ravnati, bo župnika Ogrizeka na odgovor pozvalo.

A.

Celje. Pretečeno nedeljo je v tukajšni oštariji g. Diamant („zur grünen Wiese“) neki hla-

pec v svoji piganosti 50 kron izgubil. Postoje ostarica, ki je denar našla, ga je dala drugi jutru fantu nazaj. Fant je bil tako vesel, da fejst za vino dal.

Iz Mislinje p. Sl. Gracu. Dne 6. septembra 1912 ob 4. uri popoldne smo k božjemu počitku spravili tukajšnega 61 let starega trgovca gospoda Raimunda Jaklin. Ta mož je bil priden skrben „Štajercjanec“ in so ga vsi ljudje namerili; zatoraj se je mnogo ljudi iz okolice, uradniki iz Mislinje, postmajster, orožniki tudi iz mesta Sl. Gradeč, Šoštanj, Celja, iz Vitanja mnogo oseb ter pevsko društvo iz Velenja pred njegovo hišo ter ga na britov v Št. Ilj p. T. K včernemu počitku sprejeli. Vm naj počiva in lahka zemljica naj mu bo!

Popolno zaupanje

pridobile so si

MAGGI-JEVE kocke

(gotova goveja juha)

po 5 vinarjev.

pri vseh gospodinjah.

ime MAGGI jamči za takojšnjo pripravo in izvrstno kakovost.

Bližnemu v pomoč!

Predstojništvo Usmiljenih bratov v Gradcu se popolnoma odločilo, da sezida novo bolnišnico na Štajerskem in sicer pri Žalcu v Savinski dolini, ali bode našlo v ljudstvu samem za to primerno podzemlje. Mogoče je, da bodo kdo rekeli: zakaj pa ram v Savinski dolini?

Razlogi so slednji:

I. Savinska dolina je ena izmed najlepših dolin v Sp. Štajerskem.

II. Zgoraj omenjeni kraj, kjer se bode bolnišnica stavila, je višja posvetna oblast pripoznala kot najmernejši kraj.

III. Moramo se ozirati tudi na stransko ljudstvo, kateremu bode dobrodelni zavod v veliko pomoč, in je ljudstvo katero prebiva v okrajih: Vrnsko, Gorica, grad, Šoštanj, Slov. Gradeč, Konjice, Šmarje, Brežice, Sevnica in Laško. Žalec je pa nekako v sredini teh okrajev. Spodnje-štajersko ljudstvo naj toraj blago hotno podpira ta blagi namen, da mu v prihodnosti bode treba pomoći iskati po tujih krajih kakor dospel.

Da bo se ta potreben človekoljubni zavod lažje hitreje mogel postaviti, se predpostojušči Usmiljeni bratovi obrnejo z ponosno prošnjo na velečast duhovščine, slavne občinske urade, okrajne zastope, vse denare na vode, in blago ljudstvo Sp. Štajera, da bi nas tudi svoji moči izdatno podprtih in v težkem položaju šli na roke, kar se nam je tudi obljudilo od višje duhovske posvetne oblasti. Le pod tem pogojem se Sp. Štajerskemu ljudstvu zagotovi, da se začne zidati bolnišnica na spomlad leta 1913, ako nas vsi po svojih moči izdatno podpirate.

Slavnemu občinstvu pa se naznanja z ponosno prošnjo, da bode nabirala milodare za stavbo nove bolnišnice v Savinski dolini gg. P. Kajeten Popot in Fr. Jožef Majcen, katera sta pooblaščena od c. in k. namestnike v Gradcu, z legitimacijo in zbiralnikom v katero vsak dobrotnik podpiše l. r. svoje ime in prispevek, katerega daruje za zidanje človekoljubnega zavoda.

Novice.

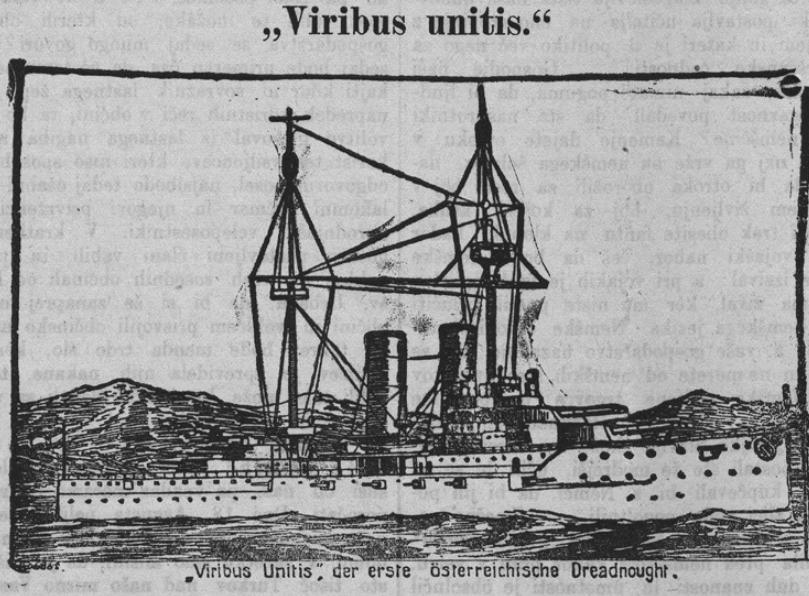
Naš koledar 1913

Cenjenim priateljem in somišljenikom neznanjam, da bode tudi letos izšli

„Štajerčevi kmetski koledar“

in to v isti obliki ter za isto ceno. Pričakovnost našega koledarja dokazuje dejstvo, da je baja že več let in to vedno v večji nakladi. Tudi letos bode vsebovali vse, kar naše ljudstvo tekom leta potrebuje.

Prijatelji, naročajte si ta izvrstni koledar pravočasno!

„Viribus Unitis“ der erste österreichische Dreadnought.

Poročali smo svoj čas, da so izgotovili velikanski naš vojni parnik ali „dreadnought“ (»Nebojsenči«), ki nosi ime cesarjevega gesla „Viribus unitis“ (z združenimi močmi). Dne 24. junija so izpustili to veličastno barko v morje in ravnomak so jo že postavili v službo. Danes prinašamo vsled tega sliko tega parnika, ki je bil

izdelan v »Stabilimento tecnico« v Trstu. Parnik je sveda grozivo oborožen in zamore bluvate smrt na vse strani. Boj s takimi morskih velikani bode imel naravnost pretrpljive posledice. Pomislite se mora, da je ta parknik 160 metrov dolg in 25 metrov širok.

Poštana
drugo
, da je
tembra
počitku
a gosp.
den in
je radi
ice, vsi
niki in
iz trga
Velenja
tov na
V miru

Umrl je župan in predsednik senata pro-
dr. Hansa-mesta Hamburg dr. Joh. H.
Burchard. Mesto Hamburg je prosto in
gov župan je obenem državni poglavar, kakor
predsedniki v republikah. Dr. Burchard bil je
še med nemškimi vladarji, ki so pod vod-
om cesarja Viljema II. našega cesarja ob 60
letih na Dunaju obiskali.

Iz Spodnje-Stajerskega.

O zadnjem toči v Halozah smo objavili precej
bolj obupnih kmetov. Seveda bi bilo napačno,
če bi se iz teh poročil posnemalo, da je vsa
trgatve v Halozah uničena. Nasprotno,
je še na trga v Halozah bode-
vista in to ravno tako glede množine
glede kakovosti. Eden najboljših vinorej-
ih strokovnjakov, g. Franc Girstmayer je
nakar prizadet kraje in poroča sledče: „Med-
a so posamezniki prav hudo prizadeti in
je deloma celo vse trgatve uničila, izpustila
toda nekaj v isti smeri ležečih goric popol-
na. V nekaterih krajih se o kaki škodi po-
diti nič govoriti ne more. Na vsak način pa ni
voda poročati, da je točina škoda vse Haloze
zadela. Taka poročila zapeljujejo kupce in vso
most; v takem slučaju prinesajo lahko celim
štampanjem neizmerno škodo. Trak, ki ga je toča-
veh slučajih zadela, prične pri Ptujski gori
gradi pri Zavrču ter na ednaki način na Hr-
škem tesno ob Dravi — seveda z odmorim
tej. Trak ni širok. Nekoškodovane gorice so
ne grozjava in v splošnem bodejo dale
aloze z adovoljivo množino vina;
bode vreme lepo in suho, potem bode vino
in dobro. Občutljivo škodo napravila je sem-
ja peronospora in oidium. Na boj proti tem
dživcem bo pa treba v vsej deleži resneje
biti. Škoda, da je ta lepa haložanska pokra-
ta tako malo znana! Kakor lepi vrt je ta vin-
pokrajina. Lepe gospiske in viničarske hi-
še in povsod delavno prebivalstvo“, itd. Gosp.
Girstmayer se zavzema potem še za potrebo, da
se podporne denarje porabilo za zgradbo ob-
iskov v okrajnih cest. Nikdar pa naj bi se
dajalo podpora, ki služijo političnim name-
nima. Misel opazk g. Girstmayer je torej ta-le;
ja je napravila posameznim vinogradom ob-
mo škodo, v splošnem pa Haloze niso uni-
te, temveč bodo dale lepo in dobro trgatve.

„Delovanje“ naših slovenskih postlancev.
Injic se je vrnila pred mariborsko okrajno
injo zanimiva tožba, ki označi prav jasno vso
znameno in skozinsko sebično hujskarijo go-
rnic slovenskih postlancev, kateri si misijo s
slanškim vplivom svoje žepo napolnit. Stvar
sledi: C. kr. žrebčarna (Fohlenhof) v R. a. č.
(Kranichsfeld) ima za komandanta g. oberst-
lajtnanta Juliana Fischer. Ta oficir je rodom
njak, se ne briga za nikakoršno politiko, pa
ne da tudi ne podkupiti, da bi gotove vo-
ste dobove temu ali onemu izročil. Oberstlajt-
nant Fischer živi s prebivalstvom v miru in ne
ni nikomur nič žalega. Enkrat pa se je ude-
nil neke nemške veselice. To je prvaške huj-
ke seveda že razburilo. Pravzaprav so bili
oficirja jezni, ker ta ni hotel njih žepo pol-
ni. Med glavnimi prvaškimi hujskariči se nahaja
tudi bivši orožnik posestnik Marko Grisold
Račega. Temu možicu je klerikalizem mož-
e takto hudo omehečal, da misli z oficirji tako
postopati, kakor postopajo fajmoštri s kakšnim
znamenjem. Junija meseca napisal je ta kleri-
kalni Grisold poslanec Pišek pismo, v katerem
je oberstlajtnanta Fischer in vojaškega ži-
zedarstnika V. Sehrer nesramno žalil. Očital
oficirju, da je Slovencem nasproten, da po-
strekarško, ker ne nakupuje pri domači
kraljini „zadruži“ mrvo in slamo, da naroča
kraljico iz Pragerhofa itd. Na podlagi teh lažnjivih
je očital oficirju nacionalno „animoznost“
in brezaktivnost. Dicni poslanec Pišek je to
komiselno pismo sprejel ter tekel z njim v
ministerstvo, kjer je oberstlajtnanta na

znanji klerikalni način denunciral. Ministerstvo
je oddalo celo zadevo kórnemu komandu v pre-
iskavo. Seveda je preiskava dognala, da so Grei-
sold-Pišekova očitanja hudo bno izmišljene in zlagane. Oficirja sta vsed tega
vložila proti Grisoldu tožbo zaradi žaljenja časti. Pri razpravi se je dognala vsa podlost te pr-
vaško-klerikalne hujskarije. Poslanec Pišek je
moral vedeti, da je pismo zlagano; kajti Pišek
je vedel, da ne oddaja dotične vo-
jaške do bave ob overstajtnant, m-
a več vojno ministerstvo sam. To
ministerstvo si dobi medprodajalca, ki je potem
„Fouragileferant.“ V tem slučaju je bil to g.
Reinagel v Freisteinu. Kje ta nakupuje, to se-
veda komandanta žrebčarne prav nič ne briga.
Vse to je Pišek vedel; kajti svoj čas en-
krat je bil sam pri overstajtnantu in ga je pro-
sajčil, da naj ta pri njemu mrvu
kupuje. Hotel je torej sam „kšeft“ delati,
ta dični „zastopnik“ slovenskega ljudstva! Ta-
krat mu je že oficir povedal, da on ne oddaja
dobave. Pišek je sam član klerikalne „Zadruge“
in zato se je zaradi lastnega žepa potreboval
za dobavo mrve. She se mu ni posrečilo,
je poskusil popolnomen dolžnega overstaj-
tajtnanta v nesrečo spraviti. Sicer
se kupuje jako veliko pri Slovencih, kajti vo-
jaška uprava se sploh ne briga, ali je prodajalec
Slovenec ali Nemec. Prebivalstvo se na vse mogoče
načine podpira. Zapeljanega Grisolda je overstaj-
tajtnant sam obiskal, ko je bil enkrat bolan itd.
Iz vse razprave je bilo natančno razvidno, da
se grētukaj za umazano dobička
željnost Pišeka in Grisolda in da
sta hotela ta dva poštenjaka visokega oficirja
pokopati, ker jima ni hotel in ni mogel delati
profita ... Grisoldov zastopnik dr. Glaser je
prosil sodnika, naj Grisolda oprosti, če da je
bil samo o Pišeku nahujskan. Sodnik
seveda tej želji ni ustregel, temveč je obso-
dil Grisolda na 2000 kron globe od-
nosno 20 dni zapor. Grisold se naj pri
Pišeku in pri celi klerikalni stranki lepo zahvalil,
da se ga je speljalo na led in da sme zdaj za
druge plačevati. Sramotno je le to, da Grisold
kot bivši orožnik ne pozna postave. Pišek pa
je v javnosti razkrinkan in vse njegovo sebično
„delovanje“ je res tako, da spada mož v — kle-
rikalno slovensko stranko, ki ima „boga Po-
basaj“ ...

Napredna zmaga. Dne 3. septembra vršile
so se v velevažni občini Spodnja Pulskava
v občinske volitve. Boj je bil jako srdit in
straten in vse stranke so napenjale svoje moči,
da bi zmagale. A zamān je bil nasprotniški na-
val: naša napredna stranka je do-
segla lepo zmago in si priborila večino
v občinskem zastopu. V III. razredu so bili sami
naprednjaki s prav lepo večino glasov izvoljeni.
Naši kandidati dobili so namreč od 63 do 77
glasov; klerikalci so dobili od 46 do 50 glasov;
socialni demokratje pa od 9 do 29 glasov. V
II. razredu so imeli klerikalci največ vpliva.
Vkljub temu sta bila tudi tukaj dva naprednjaka
izvoljena. V splošnem so dobili tukaj napred-
njaki od 18 do 21 glasov, klerikalci pa od 25
do 28 glasov. Ta izid se je klerikalcem le za-
radi nekaterih napak posrečil; a gotovo je, da
bodejo pri prihodnjih volitvah črni bratci tudi
iz II. razreda zleteli. V I. razredu sta bila iz-
voljena dva naša somišljenika in vsi naši nad-
omestniki. Naprednjaki imamo torej skupno 10
odbornikov, klerikalci pa le 8; torej je večina
naša. Vrlim našim možem, ki so z velikim tru-
dom nastopali proti grdi nasprotniški hujskariji
in so s tem odbili črni naval, čestitamo prav pri-
srčno. Spodnja Polskava in z njo tudi železnič-
arski Pragerhof ostane zvesto napredna!

Sejem v Ptiju. Dne 3. t. m. prigralo se
je na ptujski sejem 1172 kôsov govede, 211
konjev in 60 žrebet. Dne 4. t. m. pa 1.141
svinj. Kupčija je bila pri nekaj višjih cenah
jako dobra. Prihodnji sejem s konji, žrebeti in
govede se vrši dne 17., prihodnji svinski sejem
pa dne 18. septembra. Ptujski sejmi se res na-
ravnost krasno razvijajo.

Kdo v kaj? Iz Pragerhofa se nas
prosi za objavo sledeče vesti: Dne 25. avgusta
je šel brez vsakega vzroka od hiše 10letni
sinček Štefan železničarskega čuvaja v Prager-
skem Josefa Detschmann in se doslej še

ni vrnil. Fant je bil oblečen tako-le: beli
slamnati klobuk, rjave kratke hlače, belo in
črno-križasta suknja. Fant je polnega rjavega
obličja in je bil bôs. Dne 6. septembra so ga
videli blizu Ptujskih gore. Starši so ga brez
uspeha iskali in imajo že veliko skrbi. Kdor
kaj vè o fantu, kdor ga je videl ali pa ga ima
morda pri hiši, naj to takoj občinskemu uradu
ali orožnikom ali pa naravnost staršem na-
znanji. Ako ga kdo pri svoji hiši zadržuje, bi
bil lahko sodniško kaznovan.

Nesreča duhovnika. Splošno priljubljeni mi-
noritski pater ē. g. M. Zohrer peljal se je ob
6. uri zutraj, da bi prinesel nekemu bolniku
zadnje tolaže. Pri živinskem sejmišču pa so se
konji splašili in duhovnik je padel iz voza ter
se prav teško poškodoval. Upamo, da bude pri-
ljubljeni ta duhovnik, ki je res neumoren v iz-
vrševanju svoje službe, kmalu ozdravil.

Obstrelili se je v samomorilnem namenu v
Ptuju jurist Th. Starkl. Zadel se je v želodec.
Težko, da bi mlademu možu življenje rešili.

Neumno strašilo. Nekateri starši imajo še
vedno to neumne razvado, da strašijo deco s
„črnim možem“ ali „parkeljnem.“ Zadnjič je
neki tako prestrašeni otrok na Bregu pri Ptuju
prišel na cesto, kjer je šel slučajno ravno neki
dimnikar mimo. Otrok se je dimnikarja tako
prestrašil, da je v božjasti na tla padel in kmalu
nato umrl.

Igranje z orožjem je napravilo že toliko ne-
sreče in vendar se še vedno taki bedasti slučaji
ponavljajo. Učenec Faletič v Mariboru obstrelil
je pri igranju tovariša Kodriča in ga je hudo
ranil.

Zaprlji so v Mariboru nevarnega tata Franca
Čusa iz Polanc, ki je zopet celo vrsto tatvin
izvršil.

Z nožem težko ranjen je bil v Mariboru
zidar Anton Roiko. Hotel je par pretepačev
pomiriti, pri temu jo je pa sam dobil. Sunil ga
je Miha Kostevc, ki so ga že zaprli.

Požigi. V Pokošah pri Spodnji Polskavi zgo-
dila se je v zadnjem času cela vrsta požigov.
Dne 6. t. m. pogorelo je pri posestniku Jakobu
Zdolšek gospodarsko poslopje s hlevom. Isti dan
je pogorelo popolnoma hlevsko in gospodarsko
poslopje Johana Cuges; tudi streha hiše je zgo-
rela. Pred par tedni je pogorela hiša in šupa
posestnika Kojega. Prebivalstvo je hudo razbur-
jeno, ker nekdo nalašč zažiga.

Junak noža. V celjski okolici so se fantje
stepli. Kakor je to v naših krajih že stara na-
vada, pograbili so nože. Franc Šerdoner sunil
je pri temu dvakrat zidarja Alojza Štancer in
ga je hudo ranil. Suroveža so dali pod ključ.

„Šmel“ izdal. V Krapinskih Toplicah našli
so mrlja novorojene deklice. Orožniki so poiz-
vedeli, da se je opazilo otroka pri neki ženski, ki
se je bila v spremstvu nekega moža pripeljala
iz mariborskogorokraja. Ker je bil v dotični voz
vprežen „šmel“, posrečilo se je orožniškemu
stražmojstru Gorše v Šentlenartskem okraju
žensko vjeti. Ženska pravi, da je mrtvega otroka
porodila, a preiskava bode dognala, je li se ni
izvršil detmor.

Pretepi. V Bozini pri Konjicah sunil je Anton
Videčnik, kočjar Pavla Lesjak z nožem tri-
krat v hrbot; zadel je pljuče, tako da je Lesjak
smrtnonevarno ranjen. — Pri Čretnikovi gostilni
v Šibeniku pa je delavec Koprivc z nožem na-
padel posestnika Selic. Sunil ga je z vso močjo
v levo oko, ki se je takoj izlilo. Ker so tudi
možgane poškodovane, je Selic smrtnonevarno
ranjen. Koprivc je hotel na Nemško pobegniti,
pa so ga pravočasno vjeli in zaprli.

Nasilneži. V Celju so zaprli zaradi javnega
nasilstva mesarja Umeka. V luknji se mu bode
že vroča kri ohladila. — V Lendorfu pri Celju
so v sili fantje v neko šupo, v kateri je spalo
več delavk. Zažigali so tudi užigalice, tako da
je le čudež, da ni nastal ogenj. Zagovarjali se
bodejo pred sodnijo.

Trojčke dobila je v Eggenbergu delavčeva
žena Johana Kirbiš.

V mlatilni stroj prišla je z desno roko de-
lavka Neža Korošec v Ponikvi. Zmučkalo ji je
roko grozovito.

Ogenj je nastal pri posestniku Korazja v
Flaki in je vpepelil hišo. Prebivalci so komaj
življenje rešili, medtem ko je ostalo pohištvo,
obleka in denar v plamenih.

lobna krêma
KALODONT
Ustna voda 40

Rudarske nesreče. Rudarjem Rudolfu Žibret in Karlu Grebenc v Hrastniku padli so kosi premoga v oku. Izbila sta vid vsak na enem oku. — Rudarja Jožeta Vajdič v Trbovljah je povozila rudniška lokomotiva. Razmesarila mu je eno nogo in ga smrtnonevarno ranila.

Klerikalna vzgoja. Kakor znano, vpeljali so v šentlenartskem okraju najpobožnejši klerikalci svinjarji, ki se jo kaznuje po § 129 kaz. postave. Zdaj je bil zopet hlapec Martin Frass iz Zgornjih Žerjavc na 18 mesecev ječe obsojen, ker se je po tem klerikalnemu vzorcu nad 15 in 16 letnimi dečki zagrešil.

Divjak. V Zakotu so se fantje stepli, seveda zaradi deklet. Pri temu je pričel Franc Golobic kar divjati. Hotel je zo nožem in revolverjem pobijati, pa so mu oboje iz rok zibili. Potem je vzel vile in je fanta Peleinca ter Jakopiča težko ranil. V gostilni je vse razbil. Orožniki so divjaka zvezali in zaprli.

Nevarnost muhe. Posestnik Andrej Hrastnik iz Trate gnal je par volov iz sejma v Laškem domu. Nakrat je pičila muha enega vola; ta se je hitro ukrenil in je z rogom posestnika v levo oko zadel. Izlil mu je oko in rani tudi možane; kmeta so odpeljali v bolnišnico.

Celjska porota. Pri Braslovčah so fantje Blaža Mrzlak na surov način tako hudo pretepli, da je čez par dni umrl. Pred poroto so krivido drug na drugačega valili. Sodišče jih je obsodilo: Miha Jerman 4 mesece težke ječe, Marko Kočevar 6 mesecev, Avgust Kočevar 3 mesecev, Janez Bizjak 5, Miha Drolfelnik 6, Marko Drolfelnik 3 in Martin Kočar na 18 mesecev težke ječe; Jaka Klaunčnik pa dobil je 1 meseč zapora. — Zaradi požiga in goljufije bil je obsojen Jože Bezenšek iz Dobrove na 7 let težke ječe.

Iz Koroškega.

J. W. Dobering

Te dni praznoval je eden najboljših sinov prelepe Koroške, poslanec in delegacijski predsednik J. W. Dobering, svojo 50letnico. Doživel je ta dan izredno mnogo časti in tudi mi se pridružujemo gratulantom. Kajti Doberning spada med one redke može, ki stojijo visoko nad vsakdanjo množico in ki žrtvujejo vendar vse svoje življensko delo ljudstvu. Ne čudimo se tistem, kar je Doberning postal, čudimo se le ogromnemu delu, ki ga je ta nikdar trudni, vedno zvesti in idealni Korošec storil. On je prvi meščan v Avstriji, ki je postal brez plemškega naslova delegacijski predsednik. A on je tekmo desetletj s tako globoko ljubeznijo do svojega ljudstva deloval, da se mu danes i pošteni nasprotniki klanjajo. Na Koroškem pa je Doberning vedno zastopal naše stališče: Narodni mir in skupno gospodarsko delo. Zvest sin Koroške je in kot takemu želijo mu tudi napredni slovenski Korošci mnogo sreče in uspeha!

* * *

Št. Lipš pri Rajneku. Piše se nam: Naš cerkovnik, po navadi rečeno mežnar, je tudi že več kot dve leti, ali pridobil si je toliko talenta, da že zna pri blagoslovu zaorglat. Pač za njega je res hudo! Orglje so čudno pokvarjene in če bi prišel najimenitnejši gospod bi ne mogel orglati. Kdo je kriv? V prvi vrsti čisto sami farmani in v drugi vrsti gospod župnik. Kjer je farmanom tako povolji, je pač čisto prav; tudi župniku, da nima stroškov. Opravilo je žalostno in tudi prislužek. Celo leto je pri maši tih in nobeden se ne zmeni; je vsem prav. Ni čuda, da vera peš! Ako gre po letu kaka oseba v cerkev, se tudi lahko vsled mirnega opravila in mladi kmetski sin pa rajši doma ležijo, ali pa gredo z svojo ljubljenko zavoljo nje v cerkev. Pač tudi nekatere ženske, pogled na njih mledo življenje v mladosti, bi sedaj na stare leta čisto prav in svete bile. Morabiti celo k „marijini družbi“ pristopile, pač take osebe Bog nima rad. Vsak naj pred svojim pragom pometa, potem naj še gre na

drugi prag pometa. Vsak pameten človek naj pamet „potrahta.“ Več hodnjč!

Naša zmaga. Poročali smo že, da so pri volitvah v občino Hohenfurz pri Arnoldsteinu naši vrali naprednjaki v vseh treh razredih zmagali in zadnjega klerikalca iz občinskega zastopa pognali. Za župana bil je zdaj g. Alois Millonig izvoljen. Nasprotniki pa bili popolnoma prepričani, da bodojo zmagali in so že imeli možnarje pripravljeni, da bi slavnostno streljali. A možnarji so morali tisti ostati. Naprednjakom seveda se ne grē za take politične hujskarie in zato niso priredili nikakoršnih slavnosti. Začeli bodojo raje pametno gospodarsko delo, tako da bode ljudstvo izpolnilo korist napredne misli. Čestitamo vrlim volilcem!

Obesil se je v Maria-Rainu iz neznanih vzrokov hlapec Martin Kopeinig.

Veliki požar. V Lavamündu nastal je ogenj v umetnem mlinu g. Jos. Kremer. V par urah vpepelil je ogenj dvanadstropni umetni mlin, stanovanlo hišo, žago, kovačnico in dva gospodarska poslopja. Gasilci so jako pridno delali, a ni jim bilo mogoče mnogo rešiti; komaj da se je živinu in nekaj pohištva rešilo. Požar je uničil tudi eno človeško življenje. 17letni milanski učenec Tomaž Kanzian je spal na mlinškem podstrešju. Ni ga bilo mogoče več rešiti in šele drugi dan so našli mrljica v razvalinah. Posestnik je hotel v bogatega dečka rešiti, a bi kmalu sam zgorel; pridobil je tako težke opekline. Poleg velike množine žitja in moke ter lesa zgorelo je tudi 6 mladih svinj. Škoda je za okroglo 50.000 kron, medtem ko je lastnik za 44.000 kron zavarovan. Ogenj je nastal v električni napravi.

Sejemske tatovi. Na sejmišču v Pliberku je nekdo ponoči iz kiši mnogo obleke v vrednosti čez 300 kron pokradel.

Streljal je v Celovcu oficiant M. C. z neko staro puško, ki se je razpočila. Neprevidni strelec pridobil je na roki težke poškodbe.

Železničarjeva smrt. V sv. Mohorju prišel je kupler S. Pettauer pri dela med „puferje.“ Žmučalo mu je prsa, tako da je bil nesrečnež takoj mrtev.

Zastrupljena kri. Kmetica Jožefa Jauernegger v Schatzbachu se je s srpom v prst vrezala. Rana je kmalu zacelila. A potem so nastopile bolečine in ko je šla žena v bolničko, je bilo že prepozno. Umrla je vsled zastrupljenja kri. Pazite tudi na najmanjšo rano in jo izčistite.

Mladati. Posestnik in muzikant Miha Veronig v Trofinu je v senci zaspal. Pri tej priložnosti mu je 13letni kočarski sin Aleks. Kobolt trompeto za 25 kron ukradel. Mladati tat je trompeto prodal in denar zapravil. Baje je izvršil tudi neko drugo tativino. Palico v roko!

Pes napadalec. V Beljaku napadel je neki pes 2 letno Amundo Warmut in jo je težko obgrizil.

Smrt vsled alkohola. Zaradi družinskih prepirov napil se je pri Trbižu posestnik Jakob Leiler toliko spirita, da je drugi dan vsled zastrupljenja umrl.

Ponarejene krone so neznani zlikovci izdali pri začnjem letnem sejmu v Djekšah. Pozor!

Velika tativina. V sv. Petru pri Reichenfelsu ukradel je neki tat iz zaprte miznice enkrat 300 K, potem pa 440 K, njegovemu hlapcu pa 30 K.

S klobaso zastrupil se je v Beljaku kadet Beck. Kupil je klobaso in jo snedel; potem mu je postal slabo in se je onevestil. Smrtno nevarno bolanega so odpeljali v bolnišnico.

Požig. Že pred nekaj časom je hotel nekdo poslopja posestnika Mischen v Niederdorfu zažgati, pa takrat so ogenj pravočasno opazili in pogasili. Požigalec pa ni odnehal; zažgal je drugič in tokrat se mu je posrečilo; pogorela je hiša z gospodarskimi poslopiji in hlevi. Škoda je velika.

Samomor. V Beljaku obstreli se je neki oficir iz neznane vzroka. Ranjen je smrtnonevarno.

Svinjar. V Rožku so zaprli igralca Karel Jestl, ker se je nad neko šolsko dekllico zagrešil.

Koledar naprednega čebelarja za september.

(Piše: Alojzij Krizanič, Vel. Nedelja.)

Le nekoli dni še, in glavna jesenska paša je koncu. Kar si bodejo čebele še nabire ob lepih sončnih, to ne bode njihove zaloge meda ojačilo, ampak bodojo sproti takoj porabile in zavžile. Vsak pameten čebelar bode torej še na čas paše vse potrebuje ukreneti, ali imajo njegove čebele še lepo dobro paša da se jim še lahko med odvzame, ali pa so že z paido (to je z lepo razvreteno ajdo) pri koncu, ter ali imajo dolgo zimo dovolj živeč ali ne.

Mnogi čebelarji so prisiljeni svoje panje v prepeljati. Prav takol. In če so torej ti panji zdaleč teški, da se spet namislijo v svojo prejšnje stanovanje prepeljati, se naj to zgodi z vso previdnostjo, najbolj po noči, ali pa v katerem megljenih, motnih ali dežnih dni. Panji se postavijo v istem redu kakor so preučriveni bili; nakar se črez nekoliko dni nadpotrebuje med odvzame.

Ko smo med odvzeli, nastane zelo rada „ropanje.“ Da temu v okom pridemo, se naj žela panje zavzeti. Naj se „trahtaju“ ali lijaku podobno papir sesete in široka odprtina, se naj vtakne v žrelo. Kdor tega nosi lahko opeko ali cigel takole pred žrelo prida.

(tri kose navadne strešne opeke, da le ena sama čebelo ven in noter zamore prihajati). Tu se lahko panjeva žrelo oz. brade z karbonko kisine nazamejo, kjer smrad odganja prijeten duh meda.

Vsak panj naj ima dovolj meda, zlasti ajding, ker je ta za spomladnjo zaledo neobhodno potrebuje. Srednje močen panj ima do 12 kg meda, sicer bi slizihal, ker nam večkrat marec, april, včasih še maj pristejo veselje. Močnejši naj ima par kil meda več, manjši nekaj manje. Kdor ima malo meda, naj pa je cukra raztopi, toda to naj stori takoj, da si ga bodo čebele še same zamogle na njim prizerno mesto znotraj in se založiti; za prezmiljenje so najboljši tisti panji, so imeli v avgustu in septembetu veliko zaledje, ko te mlade čebelice še se res niso oprešale v jesenske delu, bodojo torej v spomladni pridno donasale in na panji se bodoje veselo razširjali.

Ne pozabi še enkrat vse oslabljene in male zadržiti. Slabičev nikar ne vzimaj! Boljše je eden dva močna panja vzimiti, kakor deset slabičev. Ali ležiš krasnega razvitka v spomladni, bodoš tako starenča pa hočeš prez panjev oz. brez meda biti drugo letedaj pa imej slabiče; bodoš vsaj potem verjet, da gre vse po tvoji glavi, ampak da je narava veličnejša.

Močno čebelnim plemenjakom odvzemli zrele zaledje in je daj slabim, daj jim še tudi tedaj dovolj meda.

Zvrstne matice si pridrži, slabotne odstrani, da budi res imel veselje. Tudi je mnogo bolje, ako dober med v satovju, ki je že nekoliko starejšo satovje; tudi imam namreč v zimi več topolite kod zelo mlado in s tem tudi lažje čebele prezimijo.

V krajih z zgodnjim zimo se naj čebele tudi zdaj dobro toda ne preveč odenejo, ako se je balsnega oz. zime.

Drogod s tem delom ne kaže.

Vsem čebelarjem posebej še naprednim ali v tistim, ki bi se tako radi imenovali, pa prav res svetujem, da naj takoj opustijo vsako, tudi najmanj mešanje koruzne moke v med, ali druge podobne prime, katerih so prvič skodljive, drugič neokusne, in trenutno ogoljujajo s tem odjemalcu, predvsem pa čebelarji, ker se poznej njegovemu medu hrbet pokaže. Pa zadost, mi hočemo enak med tudi strogo nadzorovati in krivce pred sodnijo poklicati, takoj v prvem takoj slediču, in jim povedati, da stane 1 kg koruzne moke za 25 vinarjev, in se hočeo s tem že pri eni sami 1 krono dobčika narediti. V lastnem interesu odjemalcu prosim: „Pozor pred ponarejanjem medom!“ Goljufaj kajho! Čebelarjem pa izvrstno zaupanje! Zum, Zum, Zum.

Tudi za odrašene.

Raba okrepčujučega in moč povzročajočega sreča izkazuje se dostikrat kot notrebna, in sicer samo le za deco, temveč tudi za odrašene vsake starosti, ženske in moške. Skozi desetletja izbrano Scottova emulzija se je kot tako sredstvo vedno najbolje obnesla, pa naj se gre potem za prijenočenost ali za losabelost po prestani bolezni. Že po razmeroma kratki tabi se zamore vpliv Scottove emulzije opazovati. Opazuje se prebijanje živilenske moči, zlasti se dviga veselje za jesti. Vsled tega napreduje široko povečanje moči, in novoselje do življenja nastopa. Scottova emulzija je tako izvrstna in dobro okusna, da jo zamorejo i odrašeni brez težave in ne prstavljajo dalje časa jemati in dobro prebavljati.

Cena originalne steklenice 2 K 50 h. Se dobi v vseh apotekah. Proti vpošljivati 50 h v znakih na SDOTT & BOWNE, o. z., Dunaj VII, in pod pozivom na ta list se zgoditi dajati dospošljavate po izkušnje po apoteki.

MOJA STARA

izkušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Stecken-feld-lilijino-mlečno milo od trdke Bergmann & Co. Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod.

229

Wild-Amerika na graškem jesenskem sejmu. Najlepši izložbeni jesenski sejmu v Gradišču prinesel bode brezplačno direktor Cornel Kabat iz Dunaja s porabo velikih testnih znamen amerikanskim imprezarium g. Charley Dekom. To so pravilni kovboje iz Tekssaza, kovgirlovi, mehkihških gaubov, pravilnih indijancev, ki bodoje na Trabrennbplatzu igrali. Dajali bodo